

[Palle Simonsen]

ikke udgifterne skal løbe fra os. Det vil jeg gerne høre hvad finansministeren mener om.

Jeg vil godt føje til, at det er jo ikke lige-gyldigt, hvad man foretager sig fra regeringens og folketingets side. Vi kan vende tilbage til det ændringsforslag, der siger, at daginstitutionerne bliver 240 mill. kr. dyrere i 1979, end man havde forventet fra regeringens side. Her spørger man så: hvorfor det? Ja, det er vel egentlig ikke så mærkeligt, for der er fra alle sider, fra regeringens og socialdemokratiets side, pukket på kommunerne, fordi de ikke har udviklet og taget initiativ til tilstrækkelig mange daginstitutioner. Udbygningstakten har været for lav, er det blevet fastslået. Det vil altså sige, at der direkte fra socialdemokratiets side ligger en tilskyndelse til, at man skal ekspandere. Hvis man afstod fra det, så ville man have en chance for, at der blev tale om en lavere udgiftsudvikling i kommunerne end den, vi er vidne til.

Finansministeren siger også, at vi ikke må gå for stærkt ind i diskussionen om bruttokasseunderskuddet. Det er ikke velegnet til beskrivelse af den økonomiske situation. Jeg sagde allerede i går, at jeg godt var klar over, at finansministeren ville komme og fortælle os, at det var noget bogholderiteknisk, der her var tale om. Men er det da ikke rigtigt, at den omstændighed, at bruttokasseunderskuddet vokser, som det gør, også bevirker, at finansministeren må udbyde stadig flere statsobligationer og dermed bidrager til endnu snævrere rammer for rentepolitikken, som finansministeren også selv nævnte det? Er det ikke også rigtigt, at den omstændighed, at der udbydes stadig flere statsobligationer, bidrager til en stadig større risiko for, at inflationen udvikler sig i negativ retning? Det vil jeg gerne have at finansministeren gør rede for.

Finansministeren – og det gælder også hr. Ellemann-Jensen – taler meget om de forbedringer, man fra regeringens side har foretaget over for eksporterhvervene i forbindelse med bedre udlånsmuligheder. Det er tilsyneladende et af regeringens store initiativer. Industrirådet har regnet ud, at det har en betydning for industrierhvervene, som er mindre end i promise af de samlede lønudgifter for industrien. Så lidt betyder det i virkeligheden.

Når jeg i går sagde, at vi savner initiativer til at forbedre konkurrenceevnen, til at reducere erhvervslivets omkostninger, skal det

også ses på baggrund af, at sammen med de enkelte initiativer – og vi erkender, at regeringen har taget enkelte initiativer til forbedring af erhvervslivets forhold – har vi også fået gennemført en efterløn, som bevirker, at erhvervslivet nu skal betale 300–400 mill. kr. mere til arbejdsløhedskasserne for at finansiere efterlønnen.

Hr. Ellemann-Jensen efterlyser forslag fra vor side. Jeg mener faktisk, vi er kommet med dem mange gange, men jeg vil da gerne nævne nogle af dem: der er forbedringer af afskrivningsreglerne, der er kompensation til de mindre virksomheder for de administrative opgaver, man udfører, der er forslag om lempeligere beskatning af virksomhederne i form af lavere selskabsskatter, der er forslag om lettelse af generationsskifte osv.; der kunne nævnes mange andre ting.

Finansministeren fastslår til slut, at der ikke er realistiske alternativer. Det er jo den gode gamle melodi, som vi får serveret ved enhver storpolitisk debat. Jeg vil gerne henvise til, hvad jeg sagde i går. Jeg mener, vi kom med mange forslag til, hvordan man kunne bidrage til at forbedre konkurrenceevnen og dermed forbedre dette lands økonomiske situation. Vi erkendte, at der ikke var nemme løsninger, men vi kom med en række bidrag, som vi også føler os overbevist om at regeringen vil få brug for. Jeg skal blot for en ordens skyld sige, at det konservative folkeparti gerne vil bidrage til forhandlinger og deltage i forhandlinger omkring en løsning af de problemer, for vi betragter dem som værende meget alvorlige, og vi betragter det som helt afgørende at få gennemført løsninger, som giver en større dynamik i samfundet end de løsninger, vi har set indtil nu.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil begynde med at takke finansministeren for de oplysninger, han gav om de bestræbelser, der er for at få nedbragt overarbejdet i den offentlige sektor, og for det punkt, hvor han var enig med mig i, at bestræbelserne skulle øges. Og så vil jeg i øvrigt ikke takke så forfærdelig meget mere.

Jeg vil godt knytte et par bemærkninger til diskussionen om forholdet mellem staten og kommunerne. Vi fik nogle tal af finansministeren for, hvor de personer, der skulle ansættes i det offentlige, skulle ansættes, og vi